Koer hakkas oues haukuma,
Perenaene oue waatama,
Mõtles hundi olewat.
Oli oma ümardaja.
1170. Käskis teda tuppa tulla,
Wiis teda woki ette kedrama:
Sõtkus katki sõtkelana,
Tallas katki talla lana.
Wiis teda lana taha sööma:
Sun täi wõtis, suhu ta pistis,
Sääl said koerad kassid süüa,
Kassid nooru närijad.
Siis läks ahu pääle magama,
Säält kurat kukkus korisu,
1180. Põletas oma käed ja jalad.

№ 70.

Oli mina kena ja kiidet tüdruk,
Priske punase palgega.
Siis jäin nutma nurgakiwiks,
Halisema halliks neiduks,
Suguõimu suureks äbiks,
Isa ema pea tiguks, (äbenduseks).

Kadugu need katsumised,
Enne aegsed armastamised.
Eks ma täädnud endisest,
1190. Kut ma Maasi moisas olin,
Rendiärral tüdruguks.
Sääl mull oli omal luba.
Siis tuli sisse Nuuma Laas,
Kargas üle teiste saali,
Akas minu kaela kinni,
Ise tema ütles iljut tasa:
Pea kinni oma kisa,
Sa mu meelest kui üks mesi.

№ 71.

Une mõisa waldas uhked poisid,
1200. Need läksin kurni wiskama,
Mina läksin kurni waatama.
Kuru oli ümber kullatud,
(5) Kurni kaikad õbedad.
Kuru tuli minu jala pihta,
Uda umbes kinga peale,
Tegi mulle suitsu suka peale,
Tahma tanu lae peale,